

Antoni Maria Badia i Margarit, premi d'Honor de les Lletres Catalanes

Després de ser “finalista” en diverses edicions, el lingüista ha rebut el màxim guardó que atorga Omnium Cultural. En l'acte de lliurament també es va retre homenatge a Francesc de Borja Moll, coautor, amb Antoni Maria Alcover, del ‘Diccionari català-valencià-balear’.

El lingüista Antoni Maria Badia i Margarit (Barcelona, 1920), autor de dues gramàtiques catalanes –del 1962 i 1995–, ha estat guardonat per Omnium Cultural amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Després d'un any en què li han plogut els homenatges –l'han fet doctor *honoris causa* les universitats d'Alacant i València– i de diverses edicions del premi en les quals quedava com a “finalista”, Badia i Margarit ha rebut el reconeixement de mans del president d'Omnium, Jordi Porta, en un acte celebrat al Palau de la Música Catalana el passat 28 de maig.

En una trobada amb els mitjans de comunicació, Badia va assegurar que s'hi sentia “moderadament optimista” sobre la situació del català, però després va enumerar tota una sèrie de símptomes que fan un diagnòstic negatiu de la salut de la llengua: va afirmar que “els que tenen responsabilitats de govern no ho han fet prou bé”, i demanà a la societat “que ajudi a salvar” la llengua. Per Badia, “la globalització i la nova onada immigratòria han complicat les coses” i les conseqüències poden ser “més greus que l'arribada d'immigrants dels anys setanta”.

Les eleccions autonòmiques a les Illes i al País Valencià també van ser valorades pel nou premi d'Honor: “Les elec-

L'acte del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2003 es va celebrar al Palau de la Música Catalana. Jordi Porta, president d'Omnium Cultural, va lliurar el guardó a Badia i Margarit.

cions han empitjorat les coses al País Valencià, on la situació ja era preocupant per al català, i a les Balears s'obre una incògnita amb el canvi polític.”

Badia i Margarit va ser el primer rector de la Universitat de Barcelona elegit de-

mocràticament després de la dictadura franquista (va ocupar el càrrec del 1977 al 1986), ha estat president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans i és autor de nombrosos textos sobre sintaxi, fonètica, semàntica i dialectologia catalana. També és doctor *honoris causa* per les universitats de Salzburg, Tolosa, la Sorbona, Perpinyà i el Knox College de Galesburg (Illinois, EUA).

El lliurament del premi va anar precedit per un homenatge al també lingüista Francesc de Borja Moll (Ciutadella, 1903 – Palma de Mallorca, 1991), la importància del qual va glossar Germà Colon. El catedràtic de la Universitat de Basilea va recordar que Moll “va editar texts antics, va publicar diccionaris bilingües, manuals d'ensenyament de llengües per a l'aprenentatge del castellà, l'italià i l'alemany, estudis sobre refranys i cançons populars”, a més del famós *Diccionari català-valencià-balear*, una obra singular on “es conjuguen equitativament la documentació filològica antiga i moderna,

literària i dialectal, les dades lingüístiques, etnogràfiques i toponomàstiques, posant-les a l'abast de l'especialista, del literat o del simple lector culte”.

Àlex Milian